

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad hæc Verba, Ioannes in vinculis. Liberior & beatior est Ioannes in
vinculis quàm Herodes in epulis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

IN EADEM DOMINICA
SECUNDA ADVENTVS.

AD HÆC EVANGELII VERBA.

*Cum audisset Ioannes in vinculis opera
Christi. Matthæi II.*

ALIA VERITAS PRACTICA.

Liberior & beator est Ioannes in vinculis,
quàm Herodes in epulis.

RATIO EST, Quia ille liberior *verâ* & bea-
tâ libertate est, qui nulla re detinetur, quo mi-
nus agat quod agendum in Domino viderit.
Sed nulla re Ioannes in vincula: Herodes vero
cupiditate & metu detinetur, quo minus a-
gat quod agendum videret.
Ergo liberior & beator est Ioannes in vinculis,
quàm Herodes in epulis.

UNDE illud ad praxim ducitur, quod
nihil æque servile est & minus libe-
rum quam passio: nulla libertas maior
& carior nobis esse debet quam illa li-
bertas interior, qua solvitur animus omnibus
terrenorum affectuum vinculis.

Prima propositio præsupponit multiplex
genus libertatis de quo fatus alibi. Satis sit
modo triplex illud observare ad quod cætera
omnia revocantur. Primum est malæ cujus-
dam libertatis de qua Apostolus: Vos in libera-
tem vocati estis, tantum non libertatem deus in oc-
casione carnis. Et sanctus Petrus: Non vela-
men habentes malitiæ, libertatem.

Secundum genus est indifferentis, qualis est
naturalis & humana libertas, de qua dicitur:
Deus ab initio constituit hominem & reliquit
illum in manu consilii sui. Apposuit tibi aquam
& ignem, ad quod volueris porrigere manum
tuam.

Tertium denique est veræ & beatæ liberta-
tis quæ à Spiritu sancto est juxta illud Apосто-
li, Vbi spiritus Domini, ibi libertas: libertas scili-
cet spiritualis de qua sic apud sanctus Leo: Tunc

est vera pax & vera libertas hominis, quando &
caro animo iudice regitur, & animus Deo præsi-
de gubernatur. Et alibi. Cum caro concupiscens
adversus spiritum spirituali cupiditate superat-
tur, tunc libera obtinetur sanitas, & sana liber-
tas, ut & caro mensu iudicio, & mens Dei regat-
ur auxilio. Sic etiam sanctus Augustinus, liber-
tas nulla vita est nisi beatorum, & legi æterna ad-
hærentium. Et rursum; quem delectat libertas, ab
amore mutabilium rerum, liber esse appetat, &
quem regnare delectat, ut omnium Regnatori sub-
ditus hæreat. Ex quibus satis manet probata
propositio.

Serm. 1. de
Quadr.

Serm. 4. de
jejun. Henr.

L. 1. de lib.
arb. c. 15.

L. de Rel.
c. 48.

Secunda vero patet ex Evangelio, nam præ-
terquam quod sanctam hanc libertatem san-
ctus Ioannes jam aperitè professus erat, cum
Herodem arguit suæ libidinis: nunc etiam in
vinculis ab eodem rege positus, quæ sunt op-
portuna discipulis suis diligenter curat, dum
iplos mittit ad Christum Dominum, à quo dis-
cant oculati testes illum eum esse qui promif-
sus in lege est, & prædictus à Prophetis; cui uni
deinceps toti adhæreant. Hoc est scilicet esse
liberum, hoc est nulla re detineri, non cupidi-
tate honoris quem defert Christo, non metu
mortis quam sibi videt impendentem, & à qua
non petit liberari. Contra vero Herodes licet
non ignoraret Joannem esse iustum & san-
ctum, licet illum audiret, & audito crederet in
quibusdam bonis patrands: tanta tamen libi-
dine detinetur ut contra fas omne, audeat uxore
fratris aburi, nec sibi videatur posse dissol-
verè tam arcta quibus constringitur pravi a-
moris vincula. Itane vero is poterit dici liber
vera & beata libertate qua sanctus Ioannes?

Marci 6.

Adde, quod cum iurasset saltatrici filix He-
rodiadis, se daturum illi quicquid petisset, pe-
tisset

Gal. 5.

1. Pet. 2.

Ecol. 15.

2. Cor. 3.

tiisset autem caput Joannis Baptistæ: satis vidit Rex Judeus se nullâ religione iurisiurandi obligatum, nec nisi summo cum scelere consensurum in necem Vici omnium optimi. Tamen ita timet nescio quid à G. illis tum simul discumbentibus, ut illo timore constrictus non aulit denegare quod postulatus est: Et hunc diceret fuisse liberum eâ libertate quam unam sancti veram & sanam dicunt? Cave dicas, & Conclude, quod

LIBERIOR igitur sine ulla comparatione & beatior est Ioannes in vinculis, quam Herodes in epulis. Et quis sua se cupiditate sic devinctum esse sine ut quod alioquin bene ageret, tunc non se posse putat, non est ille liber sed servus, & mancipium suæ illius cupiditatis. *Servi sunt Corruptioni*, inquit sanctus Petrus, *quo enim qui superatus est, huius & servus est.* Cui subscribens Coapostolus Paulus, *Nescitis*, inquit, *quoniam cui exhibetis vos servos ad obediendum, servi estis eius cui obeditis, sive peccati ad mortem, sive obedientiæ ad iustitiam?*

2. Pet. 2.

Rom 6.

Hanc illi scilicet doctrinam & disciplinam à Magistro & Domino suo hausserant qui Judæis affirmarat, *Quod omni qui facit peccatum servus est peccati: & solos illos esse vera liberos quos Filius libera verit.*

Ioan. 8.

Quamobrem hanc excute servitutem, & asere te cum gratia in libertatem filiorum Dei. Vide, ne ullo pravo affectu detinearis, neque rerum prosperarum complacentia, neque adversarum displicentia sinas te moveri. Subde hæc animo tuo quasi indigna Christianæ celsitudini. In hoc uno veram libertatem à vera servitute dignosce: *Quasi enim*, inquit sanctus Gregorius, *quodam iugo servitutis premunt prospera dum appetuntur: premunt adversa dum formidantur. At si qui semel à dominatione desideriorum temporalium colla mentis excusserit, quadam iam in hac vita libertate perfruitur, dum nullo desiderio felicitatu afficitur, nullo adversitatu terrore coarctatur.*

3. Mor. 23.

IN EADEM EVANGELII VERBA.

ALIA VERITAS PRACTICA.

Multi cum Herode Joannem in vinculis tenent.

Rom. 3.

RATIO EST, Quia Joannem in vinculis tenent qui, quod ait Apostolus, Veritatem Dei in iniustitia detinent.

Sed multi veritatem Dei in iniustitia detinent.

Ergo multi cum Herode Joannem in vinculis tenent. Quod patet quam sit horrendum & timendum ne ex illis sis.

PRIMA propositio pendet omnino ex interpretatione verborum Apostoli: *Qui veritatem Dei in iniustitia detinent*, & perinde est ac si diceret qui cognitam de Deo ac divinis rebus veritatem iniuste ac malignè suppressunt, ac se dissimulant cognoscere ne teneantur facere quod illa veritate cognoscunt faciendum, & quod sua voluntatis pravitate nolunt facere. Quando enim quibusdam aperte apparet Veritas ut omnino eam negare non possint, sentiunt se stimulari ad valendum

& faciendum quod docet: vel si repugnent & nolint id facere, tunc stimulo conscientie punguntur & cruciantur, quo ut se cruciatu liberent, abscondunt & incarcerant quodammodo veritatem, tenent eam velut captivam ne appareat, ne loquatur, & ne stimulum excitet. Hoc est autem quodammodo cum Herode Joannem in vinculis tenere, quia hæc una erat ratio cur Joannem Herodes vinciret & custodiret in carcere. Nempe Joannes Herodi hanc veritatem proponebat: *Non licet tibi habere uxorem fratris tui.* Quâ veritate cum Herodes se primo sentiret commoveri ad coercendam libidinem libido restitit, & in illa resistentia factus est Herodi stimulus & angor mentis quem ut depelleret, captivavit Joannem, & in Joanne veritatem: ne scilicet importuni essent monitores qui libidinem intente turbarent. *Oâium peperit veritas*, ait sanctus Augustinus. *Non potuit a quo animo tolerari quod homo sanctus monebat,*

Marc. 6

Ser. 10. in novu ser.

quo